

ללמודו הענינים מלאו רק שאינם מלאו כלל רק מדרבנן לריבין הפיקוק ענינים וקשה לומר דהתוס' ק"ל בהר"ה דמאות דרבנן ל"ס מללתינ צ"כ אסור ללמודו (דמחנהו בזה) כיון דפיקוק ענינים רק מדרבנן. דהא הר"ה יחידאי הוא בזה וגם הר"ן חולק עליו שם וכנ"ל וגם כפי שביארנו בנפח"א (ח"א ק"י ל"ט) דגם הר"ה צעלמו לא ק"ל זה רק בחקיעות דמעניות כמ"ס שם ולא בכל מילי דרבנן עיי"ש הטעם ועיי' באחרונים בזה. וגם מלשון התוס' בזה לא נראה כלל דק"ל בהר"ה. ועדיין קשה (ומ"ס לעיל ד"ד הר"ן) גם על דברי התוס' דמי גרע מחלדות חז"ל שזאו צוראי רק מדרביהם ועכ"ז מותר. לשנותו משום מה אני נחמס אף אהה נחמס ומה נסתנו בזה הענינים למיד קהם מדרבנן כנ"ל:

והנה צריא י"ל ה"ל ת"ת (ק"י רמ"ז קע"י ה') צקם הגהמ"י ח"ל וכל חידושי קופרים דהיינו מה שנתקן מדרבנן מותר ליטול שבר ללמודו עכ"ל וצ"ל הר"ה הג"ה שם ל"ן מקורו להך מ"ס צנדרים אליבא דר' יוחנן פיקוק ענינים דלאו דאורייתא. והיינו כונתו אף שהוא עכ"פ מדרבנן. מ"ס צנדרים מותר ליטול שבר. וע"ד רצונו הרמ"א יפלא ג"כ ככ"ל דכל מה שנתקן מדרבנן י"ל בכלל חוקים ומשפטים הוא וחסו צוראי אסור ליטול שבר וגם ובי גרע ומדרבנן אגדות ככ"ל ואי משום מללתינ הא גם מדרבנן שייך מללתינ דלא פסקין כלל כמ"י הר"ה ככ"ל. ואם נאמר משום שלא ה"י בכלל מלות שכללות אז משרעיה משום שנא' ולוהי גור היינו רק למטה לבדו ולא צמארה דצריהם. ז"ל דהא כל מה שחלמיד ותיק עתיד לחדש נגלה למטה רצונו צ"כ. ולוהי גור היינו ג"כ תורה שצ"פ מלות דצריהם. וגם הרמ"א דק"ל צ"כ המלות דכל דרבנן בכלל לא תקור. כנודע אי"כ הוי דאורייתא כל מילי דצריהם והרמ"א י"ל שפיר דק"ל לשיטתו דאסור ללמודו צכ"ר גם תורה שצ"פ כמ"ס לעיל צקם הכדרי זר"ן. להג' מהרש"ק ז"ל:

ולפי מה דפסקין צ"כ א"ח (ק"י קנ"ז קע"י א') צ"כ וצ"כ צקם פסק מהר"א דצמעינים ונקודות א"ס טעה הקורא גוערין זו אצל א"ן מחזירין אותו משמע לבאורה דענינים הוי רק דרבנן ולא דאורייתא דא"ס דא"ר. הם ק"י צאונו לפלוגתא א"ס צלאו שייך לבתחלה ודיעבד כיון דדרש"י בקדשים חוקה לעבד דיעבד משמע דצ"כ דצריהם הוי ל"ק לבתחלה וכמו שהאריכו האחרונים וה"נ בזה א"ס נאמר שהענינים מה"ת נמלא שייך בזה לבתחלה שר"ך לקרות צמעינים וגוערין זו שידקדק לקרות צמעינים לבתחלה אצל א"ן מחזירין אותו דהוי בצ"ר דיעבד בקררא התיבות צלא ענינים הראויים וא"כ הוי לבתחלה ודיעבד צלאו א"ן ז"ל רא"י מוכרחת דהא גם בנקודות הוא כן קא"ן מחזירין אותו רק בנקודות שנסתנה הענין כגון יעשה יעשה צפתח או צ"רי וכו' כ' שם המג"א דצ"כ"ג מחזירין אותו וצנדרים פשיטא דהם מה"ת לכ"כ דמלן פליג ל"ן לומר שהנקודות צמיצות אלו שנסתנה הענין הם מלאו וצ"כ הם מדרבנן וממ"כ או כולן דהוי או לא וצנדרים לא

אלא שנסתנה וחזרו ויקדו כדאמר"י צמגילה (דף ג') ושם שכל זה פרגוס עכ"ל נמלא ומעורר צ"כ דכל הדרש דק"ס ע"כ"י ושם שכל הי"ט שקיעלו כן נקייני אי"כ גם וצ"נו צמקרא אלו פסקי ענינים קצלו כן נקייני. וכ"כ רחוקה ציניתם הפלוגתא דרב ק"ל שהוא דאוריית' ור' יוחנן (דלא דק"ס הך דויקרא צמית וגר וצ"נו צמקרא שזאו פסקי ענינים ע"כ) לא ק"ל שהוא דא"ר. וגם לא מדרבנן כלל צ"כ נמנעם שביארנו. (ונפלאהי בזה צמיתו שם צמית לרור החיים צמוקגר ש"כ צמית קשה לי לבאורה מלאו קרצ הוא דאמר שם שבר פיקוק ענינים אי"כ ע"כ קצר פיקוק ענינים לאו דאורייתא והנה רב הוא נר"י דהוא שנסתנה דא"ר איקא ובר ונאמר רב וצ"נו צמקרא אלו פסקי ענינים שנסתנה הול"א ר' יוחנן דפיקוק ענינים דא"ר עכ"ל והוא מעות צמחכיה ונחמלך לו מעיקרא ועירצו הדצרים. דצמית רב הוא דאמר שבר שיעור ולא שבר פיקוק ענינים ע"כ רב לשיטתו שפיר ק"ל והוא מלא דהך שנסתנה דויצ"נו צמקרא הוא פיקוק ענינים דאורייתא ככ"ל. וגם מה זה קיים שם שנסתנה הול"א ר' יוחנן דפיקוק ענינים דא"ר חלל אדרבא ר' יוחנן ק"ל פיקוק ענינים לאו דא"ר. וגם מה זה קושיא מרב אדר' יוחנן). עכ"פ דברי הר"ן לא זכינו להציג גם א"ס נאמר דר"י ק"ל דגם דרבנן אינו פיקוק ענינים ככ"ל וגם לא יתכן לומר כן דק"ל לר"י דגם מדרבנן אינם ולעשות פלוגתא רחוקה כזו צ"ן רב לר"י כנ"ל. ומ"ס שם הר"ן דמהרמ"א (פ"ו מה' נדרים) נראה דפסק כר' יוחנן דפיקוק ענינים לאו דא"ר הנה צ"כ נדר' זר"ן על נדרים שם האריך בזה ד"ל דק"ל להרמ"א שם צה"י נדרים (ועיי' צמנ"ס ה"ל ת"ת) דמותר ללמודו הורה שצכתצ לא נמנעם פסקי ענינים הוא כלל דא"כ הוי"ל להרמ"א לפרש אלא משום דתורה שצכתצ צלא תורה שצ"פ אינה כלל חוקים ומשפטים ועוד ענינים שהאריך שם אצל צמית י"ל דק"ל להרמ"א דפסקי ענינים דאורייתא עיי"ש. ועוד קשה הא"ך החליט הר"ן הלכה כר' יוחנן דפיקוק ענינים לאו דאורייתא הא צקוק הסוגיא אמרין אמר ר' ילחך ונקרא קופרים ועיטור קופרים וקריין ולא כתיצן וכתיצן ולא קריין הלכה למטה נקייני עטור קופרים אחר תעבורו אחר תלכו לדקתך בהררי אל וכו'. ופ"י הר"ן ח"ל וצדרי מורי ראיתי עיטור קופרים היינו סכותצים טעם מפקיק צאחר כי היכא דליסתנע א"כ תלך א"כ תעבורו וכו' לדקתך בהררי אל נפקן צמנעם וכו' עכ"ל הר"ן והנה הללמ"מ הוא דאורייתא. וכיון דעיטור קופרים הללמ"מ הא"ך ליפקס הטעם צקריאחו אי"כ צ"כ שהענינים הנה מעיקרן הללמ"מ מלאו וכו' דה"ס הצ"ה הך מיינרל דר' ילחך צמחכיה אחר הפלוגתא משמע דכן החליטו דהוא הללמ"מ וא"כ קשה על הר"ן שהחליטו ההלכה להיפך כנ"ל ולע"ג:

והנה התוס' כ' שם צ"ה שבר פיקוק ענינים וקצר דפיקוק אינו לריך אלא מדרבנן ולא שייך לומר מה אני נחמס אף אהה נחמס עכ"ל מה נראה ג"כ דא"ן הפ"י דא"ן החיוב